

בבית המשפט העליון

בש"פ 849/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. פלוני

2. פלוני

3. פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב 1: עו"ד בנימין מלכא

בשם המשיב 2: עו"ד משה אלגאלי; עו"ד יוסף סולימן

בשם המשיב 3: עו"ד הילה בת ציון זכריה

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של שלושת המשיבים ב-90 ימים החל מיום 18.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 19-08-51550 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 25.8.2019 הוגש נגד המשיבים כתב אישום הכולל שני אישומים, והמייחס להם עבירות של ניסיון לרצח, קשירת קשר לפשע ושינוי חלקי רכב. למשיבים 1-2 מיוחסות גם עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיזמים.

בתמצית יצוין כי על פי עובדות כתב האישום, במהלך חודש מרץ 2019 גילה משיב 2 באקראי את נטייתו המינית של א.א., אחיהם הקטין שלו ושל משיב 1 (להלן: הקטין), ובעקבות כך איים להורגו ותקף אותו, יחד עם משיב 1. השניים הכו את הקטין מכות נמרצות, עד אשר איבד את הכרתו, וגרמו לו לחבלות וכן איימו עליו.

על פי המתואר באישום השני, לאחר שניסיונותיהם לגרום לו להמיר את נטייתו המינית עלו בתוהו, קשרו המשיבים קשר להמית את הקטין. לצורך מימוש התכנית הצטיידו בכלי רכב שזהותם הוסוותה, בטלפונים סלולריים מסוג פריפייד ובסכין. ביום 26.7.2019 ארכו המשיבים לקטין מחוץ להוסטל בתל אביב, אליו העתיק הקטין את מגוריו בשל הסכנה הממשית שחש לחייו. הקטין אשר הבחין במשיב 3 ניסה למלט עצמו לתוך ההוסטל, ובתגובה המשיב 1 פגע בו במכוניתו שנעה במהירות גבוהה, ובהמשך יצא מרכבו והחל לדקור את הקטין דקירות מרובות בכל חלקי גופו, באמצעות סכין, עד אשר הוא התמוטט ארצה. המשיבים נמלטו מהזירה והקטין פונה לבית החולים במצב אנוש, שם נותח ועבר טיפולים רפואיים שונים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. ביום 13.11.2019 קבע בית המשפט כי קיימת "תשתית ראייתית מוצקה ביותר", וכי קיים "פוטנציאל הרשעתי ממשי" להרשעת כל אחד מהמשיבים בעבירות המיוחסות לו. עם זאת, נעתר בית המשפט לבקשת המשיבים לקבלת תסקירי מעצר בעניינם. בתסקירים שהוכנו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית ואלימה מצד המשיבים, וכן הביע ספק ביכולתם של המפקחים המוצעים להפחית את הסיכון הנשקף מהם מחוץ למעצר. לפיכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורם לחלופת מעצר. ביום 10.2.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של משיב 1 ו-3 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, בהסכמתם. ביום 23.4.2020 הורה בית המשפט גם על מעצרו של משיב 2 עד לתום ההליכים נגדו, בהסכמתו ותוך שמירת זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר, לאחר שנדחה ערר שהגיש לבית משפט זה על הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו (בש"פ 1372/20).

4. משחלפו תשעה חודשים ומשפטם של המשיבים טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה לבקשות המדינה להארכת מעצרו. ביום 17.5.2020 האריך בית משפט זה את מעצרו של המשיבים (בש"פ 3018/20). ביום 16.8.2020 הוארך שוב מעצרו של משיב 1 ו-3 בהסכמתם, וביום 23.8.2020 הוארך גם מעצרו של משיב 2, בהסכמה, תוך שמירת זכותו להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר במעצרו (בש"פ 5740/20).

ביום 27.8.2020 הגיש משיב 2 את בקשתו לעיון חוזר, וביום 31.8.2020 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. בתסקיר שהוכן העריך שירות המבחן כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות מעשים אלימים מצדו של המשיב וכי לא חל שינוי מהותי בסיכון שהוערך בתסקיר הקודם כגבוה, וכן הביע בספק בדבר יכולתם של המפקחים המוצעים למנוע מהמשיב להתנהל באופן פורץ גבולות. לפיכך, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרור משיב 2 ממעצר או על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 14.10.2020, חזר בו המשיב מבקשתו לעיון חוזר, בעקבות המלצת בית המשפט.

5. ביום 15.11.2020 האריך בית משפט זה את מעצר המשיבים, בהסכמתם, והורה על הכנת תסקירי מעצר עדכניים בענינם של השלושה, עד ליום 1.2.2021 (בש"פ 7787/20).

6. ביום 26.1.2021 הגיש משיב 2 בקשה לעיון חוזר, אשר נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 15.2.2021.

7. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. כתב האישום הוגש כאמור ביום 25.8.2019, וביום 12.9.2019 התקיימה הקראה. בימים 16.1.2020 ו-4.3.2020 העיד הקטין וסיים את עדותו. ביום 12.5.2020 תוקן כתב האישום בהסכמה על דרך של הוספת עדים ופריט חילוט. נכון לעת הזו, התקיימו חמישה דיוני הוכחות, במהלכם העיד הקטין כאמור וכן תשעה עדי תביעה נוספים, ונקבעו חמישה מועדי הוכחות לחודשים מרץ-מאי 2021. ארבעה דיוני הוכחות נדחו מסיבות שונות.

8. עתה מונחת לפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים נוספים. בבקשה נטען כי מסוכנותם של המשיבים נלמדת מהמעשים האלימים והקשים המיוחסים להם - קשירת קשר להמית את הקטין, אחיהם של משיבים 1-2, אך בשל נטייתו המינית, שחיו אכן כמעט וקופחו כתוצאה מתקיפתו האכזרית. עוד נטען כי מסוכנותם מתחדדת על רקע האמור בתסקירי המעצר שהוגשו בענינם, מהם עולה כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדם, ובשים לב לכך שמתסקיר המעצר המשלים בענינו של משיב 2 מחודש אוקטובר 2020 עולה כי לא חל שינוי מהותי בסיכון הגבוה ממנו התרשם שירות המבחן.

9. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה וכן הגישה את תסקירי המעצר העדכניים מהעת האחרונה שניתנו בענינם של שלושת המשיבים. נטען כי מדובר ב"מסוכנות זועקת" בשל מהלך מתוכנן של ביצוע בצוותא של ניסיון לרצח קטין על רקע

נטייה מינית, שהיווה את שיאו של מהלך ההתנכלות לקטין. הודגש כי התסקירים בעניינם של המשיבים כולם מבססים את מסוכנותם, וכי היו גם ניסיונות שיבוש.

באי כוח המשיבים טענו כי המשפט מתארך בשל אילוץ הקורונה, וכי המשיבים כולם נעדרי עבר פלילי, ומאחר והמתלונן סיים עדותו הרי שאין עוד חשש לשיבוש. מטעם משיב 2 נטען עוד כי במסגרת התסקיר בעניינו לא נבדקה האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני, העשוי לאיין את המסוכנות, וכי המשך מעצרו פוגע בו גם במישור האישי-משפחתי. ואילו מטעם המשיב 3 נטען כי חלקו באירוע היה קטן יותר, ואין לגביו חשש לשיבוש מאחר ואינו בן משפחה.

בתגובה לדברים ציינה באת כוח המדינה כי המתלונן אכן סיים עדותו אך החשש לגביו אינו לשיבוש הליכים אלא מסוכנות לחייו; כי שירות המבחן בחן ושלל גם חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני; וכי מעורבותו של משיב 3 באירועים אינה שולית כלל.

10. לאחר עיון ושמיעת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיבים.

11. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטות הנאשם מן הדין.

12. בענייננו, המסוכנות הנובעת מהמשיבים טבועה באופי העבירות החמורות המיוחסות להם. קשה להפריז בחומרת המעשים של התנכלות קשה לקטין בן משפחה על רקע נטייה מינית עד כדי מהלך מתוכנן של ניסיון לרצח, שנמנע שלא מרצונם של המשיבים, אך הסתיים בפציעות חמורות למתלונן. לכך גם מצטרפת הערכת שירות המבחן בעניינם, אשר שללה חלופת מעצר.

13. כפי שנפסק לא פעם, מקומם של נאשמים בעבירות רצח, לרבות בניסיון לרצח מהסוג דגן, מאחורי סורג וברית, וכי -

”רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של

רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו... את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו..." (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 526, 527-528 (1997)).

וראו גם: בש"פ 5725/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (2.8.2018); בש"פ 1777/19 מדינת ישראל נ' טאהא, פסקה 10 (24.3.2019); בש"פ 5391/20 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 10 (4.8.2020); בש"פ 5418/20 חוסיינוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.8.2020) ועוד רבים זולתם.

המשיבים דגן לא השכילו להצביע על נסיבות מיוחדות וחריגות בעניינם העשויות להצדיק חריגה מהכלל האמור.

14. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של שלושת המשיבים ב-90 ימים החל מיום 18.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 51550-08-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באדר התשפ"א (16.2.2021).

ש ו פ ט